

En weer eens een weekje in het Krugerpark (eind April)

Beschrijving

Waar we begin april ook nog een paar dagen in het Krugerpark waren, hadden we al eerder ook een weekje Krugerpark geboekt omdat we in 1 week 2 vrije dagen hadden (27 april en 1 mei).

Om enigzins het drukke verkeer te vermijden, zijn we op zondag vertrokken en niet op zaterdag. Dit keer zouden we meer noordelijk gaan, we wilden ook Crooks corner weer eens bezoeken, dat is de noordoostelijke punt van het park op de grens met Zimbabwe en Mozambique. Hier waren we een keer eerder geweest.

De eerste nacht zouden we echter in Skukuza slapen, anders wordt de reis nogal ver. Daarna een nachtje in Mopani en dan 2 nachten in Shingwedzi. Vandaar kunnen we in 1 dag op en neer naar Crooks corner rijden. De week ervoor had het veel geregend in het park, er waren weer overstromingen geweest. Daardoor waren en nog veel gravelwegen afgesloten en moesten we vooral over de verharde wegen rijden.

We zijn om 6 uur vertrokken, maar onderweg was het een beetje mistig en moesten we wat langzamer rijden. En we kwamen ook weer langs een ongeluk waarbij een man was doodgereden, net als een van de vorige keren. We waren rond half elf in het park, maar bij de poort was het behoorlijk druk, waardoor het toch enige tijd kostte om binnen te komen. Die eerste dag hebben we ook niet veel bijzondere dieren gezien. Wel viel het ons op dat het erg druk was, vooral met safari auto's. Als je al ergens iets zag, stond het al snel vol met safari auto's en soms zag je er 10 of meer achter elkaar rijden.

De tweede dag zijn we richting Mopani gereden. Dit kamp ligt een stuk noordelijker en hier was het restaurant niet open, maar kon je wel wat eten in een tijdelijke tent die opgezet was. In het huisje dat we kregen toegewezen zaten echter vleermuizen, Tineke hoorde ze ook, maar we zagen ze niet. Maar de keuteltjes lagen ook op ons bed. Rond het kamp waren ook bijna alle wegen afgesloten, waardoor je er niet echt veel kon rondrijden. We zouden hier op de terugweg eigenlijk ook weer slapen, maar we besloten om te kijken of we in plaats daarvan in Shingwedzi 3 nachten konden verblijven.

Oorspronkelijk hadden we hier ook niet voor 2x geboekt, maar Letaba was in januari overstroomd en was daardoor niet open. Ik had al een tijd terug daarom onze boeking veranderd naar Mopani. Op de boekingswebsite leek 3 nachten Shingwedzi nog mogelijk, dus het was het proberen waard. Aan het eind van de dag hebben we nog een stukje gereden en kwamen we 2 leeuwen tegen die aan het copuleren waren. Deze leeuwen hebben we de volgende dagen nog meerdere keren op ongeveer dezelfde plek weergezien. Leeuwen zijn vaak meerdere dagen bezig.

De volgende dag zijn we dan doorgereden naar Shingwedzi, het noordelijkste kamp waar we zouden verblijven. De leeuwen van hierboven hebben we ook weer gezien, nu vlak aan de weg. Er was echter een plaatselijke auto die vond dat deze hier behoorlijk hard voorbij kon rijden, waardoor het voor de autoâ??s die erbij stonden wat minder leuk werd.

Een eind verder lag er iets op de weg, en toen we dichterbij kwamen bleek het een jong luipaard te zien. Het was een prachtig beest die langs onze auto liep, overstak en in de bosjes verdween. Naar het noorden toe was het ook een stuk rustiger op de weg, regelmatig zag je een tijdje geen enkele auto.

Bij Shingwedzi aangekomen hebben we gevraagd of we nog een nacht konden verblijven en dat kon gelukkig. Hier hadden we een mooi huisje, met een nieuwe airco. Veel huisjes in het Krugerpark hebben erg oude airco's die erg veel lawaai maken en niet erg efficiënt koelen. In onze oorspronkelijke boeking zouden we naar Punda Maria gaan, maar onze ervaring met dit kamp was niet zo goed en we hadden later besloten dit om te zetten naar Shingwedzi. Het is iets minder noordelijk, maar het kamp zelf is beter.

De volgende ochtend wilden we vroeg richting Crooks corner vertrekken. Het bleek echter bewolkt met een beetje motregen. We hebben ontbeten op een picknickplaats onderweg. Daar waren we de enigen, maar toen we weg wilden gaan kwam er een auto die ons vertelde dat er 200 meter verder een cheetah in het gras lag. We zijn dan ook snel gaan kijken en zagen deze jonge cheetah inderdaad liggen, wel goed verstopt in het gras.

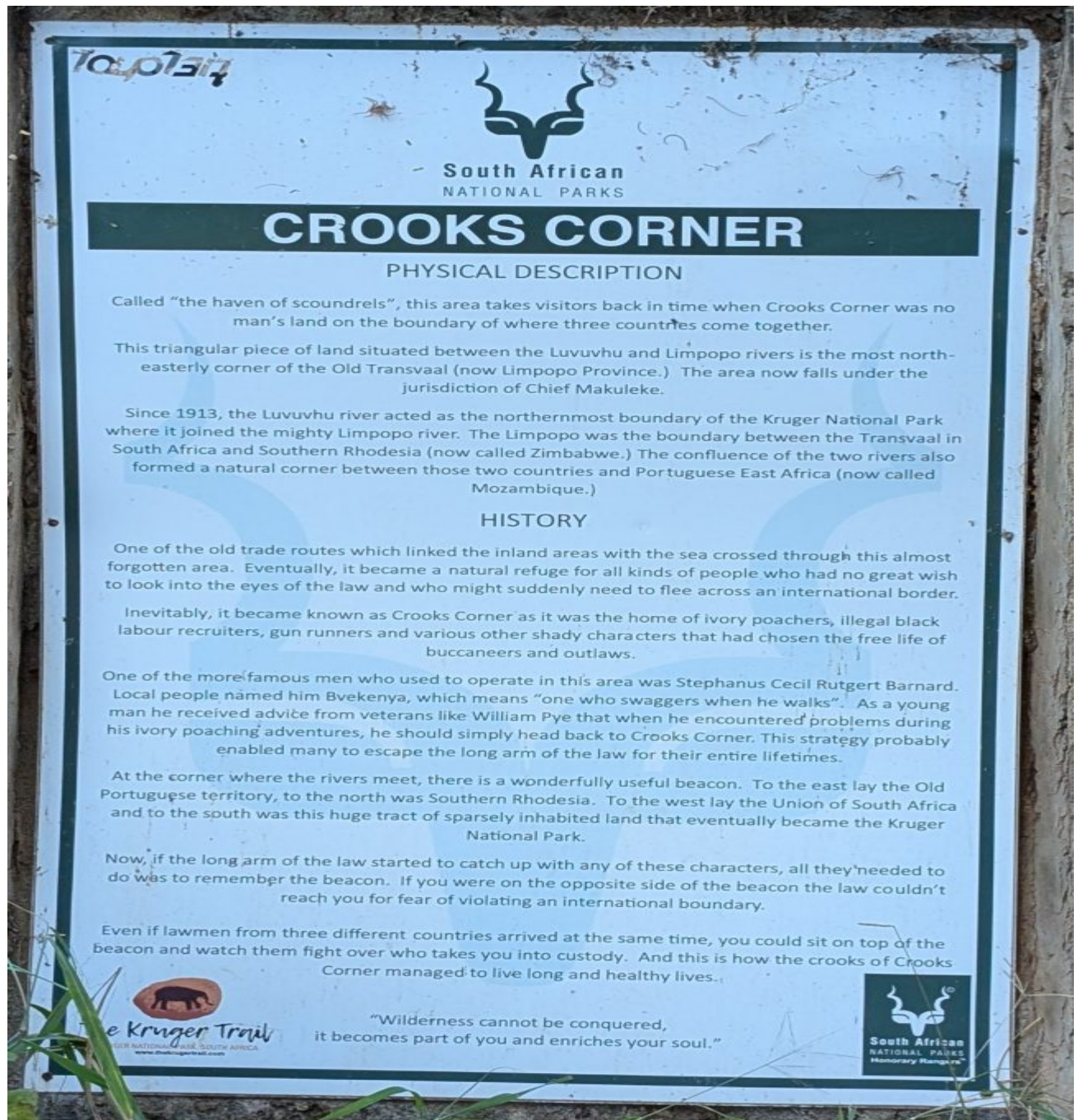
Omdat het bewolkt en een beetje regenachtig was, besloten we niet door te rijden naar Crooks corner, maar richting Punda Maria kamp en vandaar weer richting Shingwedzi. We zouden dan morgen naar Crooks corner rijden. Onderweg zagen we een aantal mooie vogels, waaronder een Klaas cuckoo:

Bij Punda Maria hebben we koffie gekocht en vandaar weer op de terugweg naar Shingwedzi. Daar hebben we dan nog een rondje richting Mopani gereden, waarbij we de leeuwen weer tegenkwamen.

De volgende dag zijn we dan wel naar Crooks corner gereden. Dit is aan de rivier de Limpopo, waarbij aan de overkant Zimbabwe en Mozambique liggen. Het weer was echter nauwelijks beter, nog steeds bewolkt en een temperatuur van rond de 20 graden.

De laatste nacht zouden we in Orpen Rest Camp verblijven, dit is een klein kamp aan de buitenkant zonder restaurant. Dit was het laatste normale restcamp waar we nog niet verbleven hadden. Vandaar ben je in een paar minuten bij de uitgang en is er een relatief goede weg (dat hadden we een vorige keer gezien) naar huis.

Op weg naar Orpen, nog ten noorden van Satara, kwamen we opeens 3 neushoorns tegen. Zo noordelijk hadden we nog nooit neushoorns gezien.

Het huisje in Orpen was een mooi huisje, weer met een nieuwe airco. We hebben nog een rondje tegen de avond gereden, maar niets bijzonders gezien. Een van de vorige keren hadden we vlakbij dit kamp 9 cheetahs gezien, maar helaas niet deze keer. De volgende ochtend hebben we ook nog een vroeg ochtendronkje gereden, we hebben een glimp van een luipaard gezien, maar niet meer dan dat.

Na het ontbijt zijn we dan naar de uitgang gereden. Bij Orpen ga je eerst door de poort, maar dan is er nog een stukje park voor je definitieve uitgang doorgaat. En tot onze verrassing lagen er buiten de eerste poort nog 4 leeuwen op de weg.

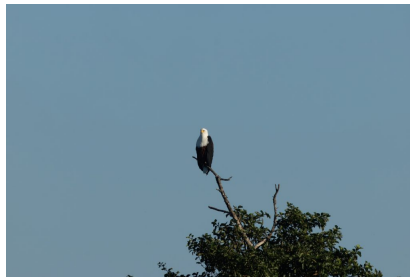

Uiteindelijk kwamen we dan bij de echte uitgang en gingen we op weg naar huis. We hadden al gehoord dat de week ervoor ergens een viaduct was ingestort (door de vele regen) en we een stukje om moesten rijden, door het dorp Acornhoek. Dit bleek een echte Afrika ervaring. Veel putholes, dieren en mensen op de weg. En de mensen wierpen zelf drempels op en wilden er soms geld voor.

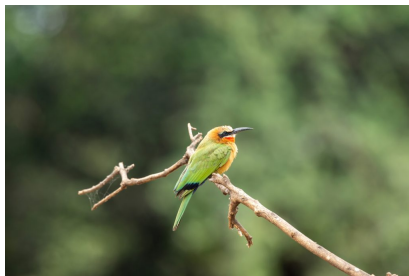
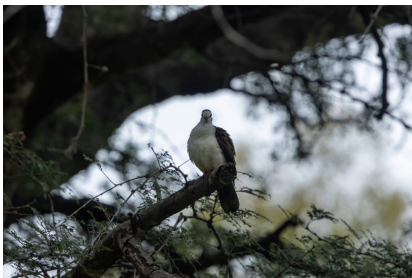
Deze weg naar huis hadden we een half jaar geleden ook al eens gereden en was toen erg goed. Dat was nu echter niet meer het geval. Door de vele regen waren er weer veel nieuwe putholes en moest je uitkijken je auto niet te beschadigen. Gelukkig zijn we er zonder kleerscheuren over/langs gereden en waren we rond 3 uur weer thuis, zodat we nog even wat boodschappen konden doen.

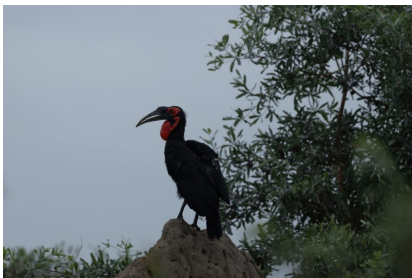
Wat ons vooral in het park opviel waren de vele safari auto's en ook hoe hard er door sommige mensen gereden werd. We hebben een aantal doodgereden vogels gezien, en daarnaast berichten over doodgereden impala's. Het lijkt wel of dit een steeds groter probleem wordt. Officieel mag je op de verharde wegen maximaal 50 km/h, maar het personeel mag 65 km/h, wat natuurlijk al een probleem is. Maar er zijn ook veel toeristen die veel harder rijden dan toegestaan.

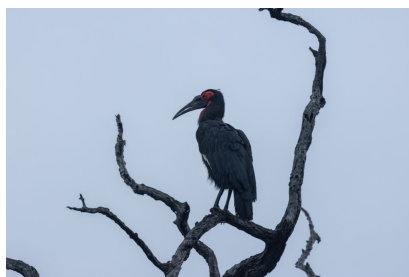
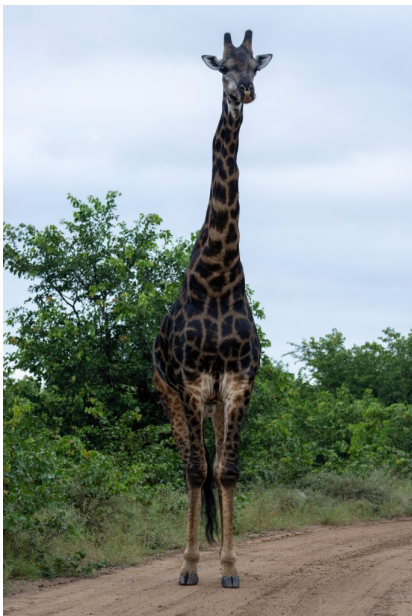
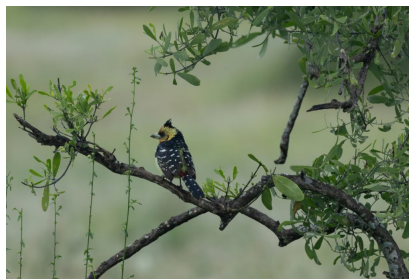
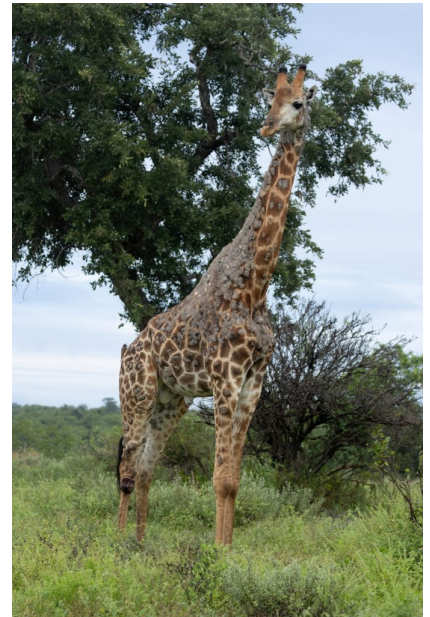
Hieronder nog wat meer foto's die ik gemaakt heb in het park.

Categorie

1. Geen categorie

Datum aangemaakt

09/05/2026

Auteur

louis